

men som ble utbetalt var mye mindre. For å hindre at Barth gjorde alvor av trusselen om å fortelle alt han visste om ildspåsettelsen til politiet, var de blitt enige om å ta 17-åringen hardt, men ikke å drepe ham. Når han likevel døde, bestemte de seg for å arrangere det hele som en drukningsulykke. Først en måned senere når en tjenestepike forteller om blodspor i kjellere og at gulvene var nyvasket, blir drukningen i vaskebalja avdekket og kameratenes forklaringer begynner å sprike. Den ene tilstår at planen var å ta livet av Barth. Den andre nekter.

RETTSAKEN

Når rettsaken begynner i Arbeiderforeningen, er gatene fulle av folk. Begge vinker og smiler bråkjekt når de bringes fra Rådhuset til rettsalen.

På lagmannens spørsmål tilstår begge brannstiftelse på Dvergøya og flere tilfeller av svindel, men nekter seg skyldig i overlagt drap.

Rettsaken viser at Klaus Barth ble forsøkt myrdet på et utspekulert måte i forbindelse med ilds-påsettelsen på Sumatra ved Andøya. Festdeltakerne stilles opp for fotografering. I det samme som kalsiums-blitzen går av, veltes en kanne parafin og øyeblikkelig står hytta i lys lue. Barth vil protestere, dyttes unna, men redder seg ut av ilden som sistemann.

Klærne står i flammer. Armen er ødelagt. De andre festdeltakerne forteller i retten at det kunne virke som Barth ble innestengt.

Mangel på anger og et nærmest kynisk forhold til de mange grusomme detaljer som rulles opp under rett-

Byens dårlige samvittighet

saken, ser ikke ut til å ha preget de tiltalte, ifølge Sørlandets referater. Under en rettsbefaring i båt på byfjorden, bemerker den ene tørt til lagmannen:

- Det var her vi droppet Barth!

SLAPP FRI UNDER KRIGEN

De to morderne fikk ikke livsvarig fengsel - i første omgang. Aktor hadde ikke regnet med at de noen sinne skulle komme på frifot igjen - og hadde glemt å foreslå sikring. Dommen ble senere anket - og omgjort til livsvarig sikring.

Aktor kalkulerte heller ikke med krigen som kom sju år senere. Da meldte den ene seg frivillig til å detonere bomber sluppet over Gimle-moen, gjorde jobben uten å miste livet og slapp fri under krigen.

Etterpå vurderte myndighetene den andres sak i lys av den førstes løslatelse og behovet for fengselsplass. I 1947 var begge på frifot.

Klaus Barth ble bare 17 år.

Slik så kjempevillaen på Dvergøya ut - før den svidd av. Den dag idag er brann-ruinene synlige på Dvergøya.

EN BEGYNNER PÅ SIDE 4

Byavisen Nr. 1000 9/9.97.

*Ja = for å få plass til oss!
An'hem Andøya*